

A vén Duna partján

Ha valamikor arra jár, hol legelőszőr várt,

Keresse fel a kispadot, hol karjaiba zárt.

Szép júliusi este volt,

A sűrű lomb fölénk hajolt.

Ha valamikor arra jár, gondoljon rám!

Vén Duna partján oly szép az est,

Az alkony mindent bíborra fest.

/: Ifjú szívekben a vágy tüze gyúl,

a vágy tüze gyúl.

Vén Duna partján a csók, csókra hull. :/

Ha valamikor arra jár, ne várjon ugyanott,

Hisz maga nékem akkor ott, hűséget fogadott.

A hűség ugyan messze szállt,

És maga pedig másra vár.

Ha valamikor arra jár, gondoljon rám!